

De Francesc Cuéllar Montilla podríem dir que és un jove com tants d'altres amb la particularitat que fa uns anys creà un conjunt musical que ara malauradament s'aboca a la desfeta. Amb aquest grup musical arribaria a assolir una important fita de popularitat dintre les nostres contrades. Popularitat que es traduiria amb l'èxit, perquè, segons ens explica, «oferíem al públic la música que ells volien escoltar. L'important vist des del cim d'una tarima o escenari és veure com la gent balla. Això ja denota que s'integren en una festa, que la segueixen i disfruten amb el que tu els dones, en realitat, amb el que tu tens, i

el que tu tens és una constant renovació». Francesc Cuéllar ens dona a través de les seves respostes una visió particular de l'evolució de la música a Girona, lligat al de la pròpia província. Tot indica que la música mal anomenada «carrossa» ha experimentat una revifada important i hom pot comprovar com es torna a sentir arreu. És clar que continua imperant amb força la música moderna, estrident i amb molta «marxa». Les preferències del jovent, en definitiva, són diverses i és que a ells també els agrada relaxar-se, escoltant aquella música d'actualitat en els anys cinquanta i seixanta.

J.L. PONCE

Tal com ho veu en Francesc, el nivell musical a les comarques gironines ha experimentat un ascens considerable...

— Això comporta que el jovent l'accepti de bon grat. No és un efecte psicològic, sinó totalment real, ja que en el decurs d'aquests anys, i en les nostres actuacions arreu de la província, ens hem adonat que el jovent s'ha integrat al màxim i la conseqüència d'aquesta participació juvenil és que demostren que els agrada i que la saben fruir.

— És que abans no assistien els joves a les festes majors?

— No amb tanta quantitat i qualitat. Anys enrera els joves preferien més les discoteques que els oferien, és un dir, una llibertat menys vigilada que la sala de ball tradicional o de l'envelat d'una població en què els semblava que més de quatre ulls estaven damunt d'ells. Ambdós, doncs, hem canviat en bo. Nosaltres procurem renovar-nos constantment i els joves cada vegada s'agafen amb més afeció a la música en viu i això és un gran detall.

— Té a veure-hi el fet que siguin gratuïtes?

— Influeix bastant. Afortunadament, els Ajuntaments de la província de Girona estan contribuint molt positivament en això. Tot plegat no és altra cosa que el servei als altres, ja que, si bé parlem de música, podríem

F. Cuéllar: «Els ajuntaments ajuden molt els músics»

aplicar-ho a moltes altres divergències culturals o artístiques. Encara que sembla que tenim un jovent despreocupat i «pas-sota», en realitat és que el tenim molt displicent, molt assenyat i per altres agrait.

— Quines diferències veu entre la música dels pares i la dels fills?

— La música de vint anys enrera era agradable. Cançons enganxoses, però boniques i de bon ballar. Hem de reconèixer, no obstant això, que la música actual té altres qualitats. Li mancava a la música antiga un fons que en aquests moments té. És clar que els avenços en els aparells electrònics són el fons d'aquest canvi o, més ben dit, d'aquesta transformació musical entre una generació i una altra, encara que no es pot deixar de dir que la música ha guanyat bastant.

— Torna a estar de moda la música «camp»?

— Recordant música de fa vint anys, la interpreten en aquests moments, però amb una sensació molt diferent d'a-

gudes de so i qualitat. Poca gent instrumenta peces que requerien abans catorze professors, per exemple. Llavors, doncs, aquella música es converteix en un «avui», pletòric. Si retorna és precisament perquè no està exempta d'unes intrínseques qualitats. Per això, perquè el públic de totes les edats la volen, ens veiem obligats a re-

«De l'u al cinc els conjunts gironins els classificaria amb un quatre. A les orquestres els donaria molt més que això»

cordar-la. No es desnona, s'accepta i es porta en el repertori combinant amb unes quantes partitures noves, poques, ja que és poca la producció que es fa en aquests moments.

— El conjunt, amb tot els avenços instrumentals no es converteix amb el gran contrincant, —pel preu s'entén—, de les orquestres

de tretze a setze mestres?

— Jo diferenciaria el que és una orquestra del que és un conjunt. Una orquestra, en una festa major pràcticament és imprescindible, és a dir, que tenen el seu lloc i nosaltres no les arraconem. El que passa és que nosaltres també el tenim aquest lloc. Quant valdrien tres bones orquestres en un poble petit?

Gairebé seria impossible contractar-les, llavors es combina una orquestra amb uns conjunts de certa qualitat. Així, la festa pot gaudir de sardanes, concerts i bones vetllades de balls. El cercle es compenetra perfectament i el que es pot pensar com a seriosa competència no és altra cosa que un complement perfecte en conjunció, ritme i alegria.

— On queda la «disco»?

— Crec que s'ha arribat en un moment que cada cosa queda classificada segons les intencions. Les discoteques varen tenir una època dorada, pràcticament varen arrollar, quedant

desplaçat el conjunt. En aquests moments, el jovent sap molt bé quan ha d'anar a la discoteca i quan al ball tradicional.

— El tema Costa Brava, des del punt turístic, no ha perjudicat el carisme dels conjunts?

— En no estar gaire regulat, ha representat un problema pels conjunts. A l'estiu hi ha feina excessiva, la contractació es dispara, però es diferencia. Els Ajuntaments lloguen conjunts i orquestres per a les festes populars. Alguns hotels i sales de festa, a la recerca de complir contractes uns i d'especular els altres, lloguen gent sense una determinada qualitat artística, la qual cosa comporta que la «fressa» serveixi per divertir uns turistes que ja vénen a passar-s'ho bé, sense fixar-se de qui toca o com. Aquesta forma de competència fa mal al músic, no cal dubtar-ho. En una paraula, els interessos econòmics estan per davant de la qualitat de l'espectacle.

— Quin futur veu a tot això?

— Home! Futur a la música, molt! L'aportació dels Ajuntaments en aquest sentit és bàsica. Les festes populars en benefici de tots estan o han arrelat fortament. No cal dubtar d'un futur si el present ja és bo.

— Aquesta iniciativa de les corporacions no pot perjudicar el contribuent?

— Fins a cert punt, però jo penso que no gaire. La programació entra dins els pressupostos, això és tot.

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL

BORSA DE BARCELONA

AIGUA, GAS I ELECTRICITAT			CIMENTOS I CONSTRUCTORS		
	Anterior	Dia 12		Anterior	Dia 12
Catalana de Gas	555	575	Asland	920	930
Aigües de Barcelona	380	393	Sanson	1.200	1.300
Eléctricas de Zaragoza	110	110	Dragados y Construcciones	415	428
Enher S/B	83	85	Fomentos y Obras	925	950
Fecsa	—	—	SIDEROMETAL·LÚRGIQUES		
Fenosa-Unión Eléctrica	77	80	Altos Hornos de Vizcaya	63	—
Hidruña	67	69	Citroën Hispania	—	1.200
Hidroeléctrica española	80	81	Fasa Renault	567	590
Iberduero	111,50	114,50	Finanzauto	—	540
Sevillana de Electricidad	90,75	94	Material y Construcciones	—	—
BANCS			Metalúrgicas Santa Ana	460	—
Bilbao	1.420	1.420	Motor Ibérica	274	291
Central	1.120	1.120	Duro Felguera	390	410
Hispano Americano	660	660	PAPERERES		
Vizcaya	1.435	1.425	Sarrio	390	405
Banesto	1.210	1.235	Torras Hosténch	2.100	2.200
Santander	1.100	1.125	Papelera Española	300	325
Popular Español	1.500	1.485	DIVERSES		
Exterior	460	470	La seda de Barcelona	240	250
Zaragozano	795	785	Tubacex	189	196
Comercial Transatlántico	1.163	1.165	Campsax	—	—
QUÍMIQUES			Telefónica	166,50	170,25
S.A. Cros	460	480	Sniace	260	268
Industrias Aragonesas	345	358	Autopistes	151	160
Española Carburos	585	595			
Española Petróleos	453	470			
Explosivos Río Tinto	286	302			

Canvi de divises facilitat per

CAIXA DE SABADELL

Divisa	Comprador	Venedor
1 Dòlar EUA	111,393	111,671
1 Dòlar canadenc	86,492	86,708
1 Dòlar australià	79,301	79,499
1 Franc francès	20,146	20,196
1 Lliura esterlina	202,666	203,174
1 Lliura irlandesa	180,624	181,076
1 Franc suís	83,172	83,380
100 Francs belgues	325,193	326,007
1 Marc alemany	68,028	68,198
100 Lires italianes	9,252	9,276
1 Flori holandès	60,526	60,678
1 Corona sueca	18,738	18,784
1 Corona danesa	17,708	17,752
1 Corona noruega	17,538	17,582
1 Marc finlandès	27,825	27,895
100 Xelins austríacs	966,890	969,310
100 Escuts portuguesos	82,597	82,803
100 lens japonesos	86,961	87,179
100 Dracmes grecs	85,593	85,807

Cotització de l'ecu (Brussel·les)

43,28	Francs belgues	2,06	Marc alemanys
2,32	Florins holandesos	0,69	Lliures esterlines
6,97	Francs francesos	1.519,00	Lires italianes
1,26	Dòlars estatunidencs	1,68	Francs suïssos
169,07	Escuts portuguesos	161,16	lens japonesos
140,69 Pessetes espanyoles			